

GENIALITETER

PRETTY BOYS

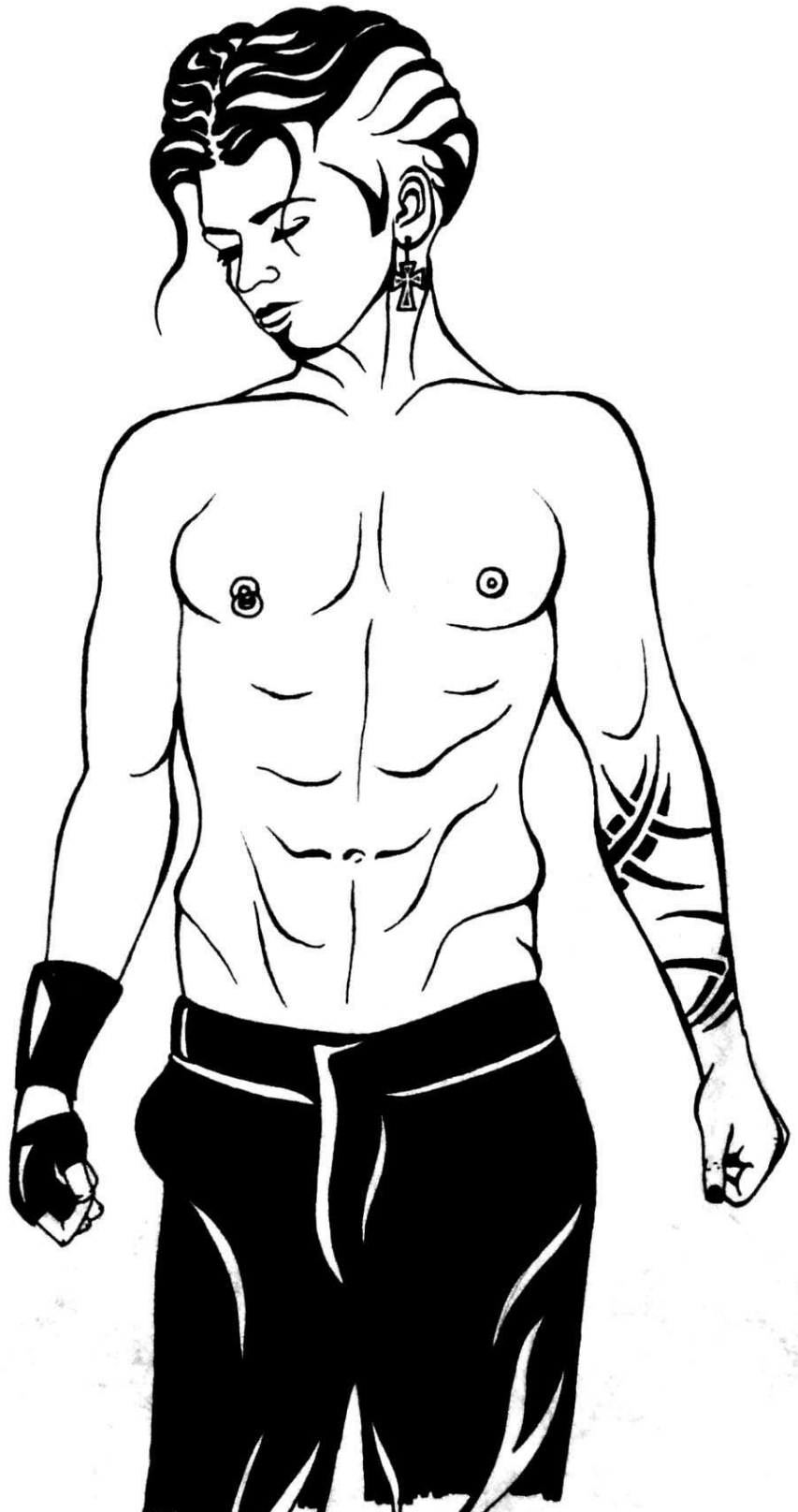
I starten er det altid anderledes.
Det er altid tættere på
end noget andet.
Midt i byens X,
midt i kaos og fascisme.

Timerne bliver fyldt
med skillelinier og sidelinier,
opdelt i rektangler
og forståelige ligninger.
Drejes blidt og umærkeligt væk.

Der er stadig en pretty boy
på hvert hjørne.
Der lurder en tom boy
i skyggerne,
et boy toy med mascara.

SIDSTE DAG

Himlen skifter farve,
vender sig fra en psykotisk violet
og forandrer sig.
Den er nu kun en silhouet
af sig selv.
Jeg ændrer funktion,
sender forkerte signaler
og nærmer mig.
Jeg er allerede en silhouet
af noget nyt.

VISSE TIMER ER BEDRE AT GLEMME

Jeg opdigter dagslys
og nedprioriterer det erotiske.
Korruptionen og det løsslupne.

Alle forventede for meget.

De solgte sig selv for støj.

Det slutter aldrig.
Det fortsætter med:
Huse der styrter sammen,
døre der lukker,
og visse syn
der er bedre at gemme.

Jeg nedfælder optegnelser
og opprioriterer det kliniske.

.....

Visse timer er bedre at glemme.
Disse ting er forsøgt.

FORVANDLING

Kan du høre mig nu?
De små nuancer,
gradsforskelle.
Vores evighed forsvinder.

Timerne du bærer med,
bærer væk.
Det nærmer sig.
Trækker sig sammen
som embryo.

Der er kolde stjerner
langt inde i dig.
Og de har vokset sig
så smukke.

Nu er vi frie.
Kan du høre mig nu?

Linus

